

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi (KMÜ EFAD)

Karamanoğlu Mehmetbey University Journal of Literature Faculty

E-ISSN: 2667 – 4424

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/efad>

Tür: İnceleme Makalesi
Kabul Tarihi: 25 Mayıs 2021

Gönderim Tarihi: 10 Mart 2021
Yayımlanma Tarihi: 15 Haziran 2021

Atf Künyesi: Yıldız, Y. (2021). "Bitkilerin Adlandırılmasında Benzetmenin Rolü". *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 4 (1), 177-187.

DOI: <https://doi.org/10.47948/efad.894695>

BİTKİLERİN ADLANDIRILMASINDA BENZETMENİN ROLÜ

Yasemin YILDIZ*

Öz

İnsanoğlu, yaratıldığından beri bitkilerle etkileşim halinde olmuştur. Bitkileri, kimi zaman besin olarak kullanmış, kimi zaman da ilaç olarak kullanarak dertlerine deva aramışlardır. İki temel ihtiyaca da cevap veren bitkiler, zamanla cevap verdikleri ihtiyaç doğrultusunda ya da şekil açısından benzerlikler neticesinde çeşitli adlar almaya başlamıştır. Adlandırma kısmındaki niteliklerde zamanla bir artış olmuştur. Bu artışta, insanoğlunun gün geçtikçe zenginleşmeye başlayan söz varlığının etkisi oldukça fazladır. Bitkiler pek çok yönden incelenmiş ve bu incelemeler doğrultusunda çeşitli adlar verilmeye başlamıştır. Özellikle benzerlik sebebiyle ad verme eğilimi, ad verme konusunun temelini teşkil etmeye başlamıştır. Bu duruma bir kanıt olarak etkileşim içerisinde olmayan birbirinden uzak iki bölgede de aynı bitkiye aynı adın verilmiş olmasını gösterebiliriz. Görüldüğü üzere bitkilerin adlandırılması kısmı, dil açısından ele alınabileceği gibi sosyal ve kültürel açıdan da incelenmesi gereken geniş çaplı bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Benzetme, hemen hemen her alanda yer alan, anlatımı zenginleştirmek ve güçlendirmek için kullanılan bir edebî sanat olarak karşımıza çıkar. Herhangi bir yönden birbirine benzeyen iki kavram arasında benzerlik ilgisi kurularak yapılan bu sanat, konuşma dilinde de kendisine oldukça geniş bir yer bulmuştur. Bu çalışmada bitkilerin adlandırılması konusunda benzetmenin önemine vurgu yapılmaktadır. Şekil, renk gibi benzerlikler neticesinde adlandırılan bitkilerin sayısı oldukça fazladır. Bir kısmını ortaya koyma amacıyla yapılan bu çalışmada yirmi üç eser taranmıştır. Ulaşılan bazı bitki adlarının yanında anlamlarına ve benzerlik yönlerine de yer verilmiştir. Bitki adları, anlamları ve benzerlik yönleri verildikten sonra, hangi çalışmalardan alındıkları ve buldukları sayfa sayısı da aktarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dil bilimi, Anlam bilimi, Bitki adları, Benzetme, Adlandırma.

The Role of Similarity in Naming Plants

Abstract

Since the beginning of humanity, we have interacted with plants for the purposes of nutrition and medicine. Over time, plants that satisfy both of these basic needs have taken on a variety of names as a result of their similarities in use or form. As well, there has been an increase in the quality of name-giving over time due to the evolution of our vocabulary as well. Interestingly, the way plants have been investigated also play a role in how they are named. There is a tendency to names to plants based on similarities which is evidenced by the fact that the same plant often has the same name in two regions which are geographically distinct regions. Thus, naming of plants becomes a subject that should not only be studied linguistically, but also from social and cultural perspectives. A metaphor is a figurative use of language that creates similarity between two distinct

* Dr., Sakarya Üniversitesi, Sakarya/Türkiye. E-Posta: yasemin89yildiz@gmail.com, Orcid: <https://orcid.org/0000-0003-3999-2142>.

concepts and if often used in a variety of fields as a way to strengthen and enrich linguistic expression. The focus of this particular study is to emphasize the importance similarity has on the naming of plants as the number of plants named as the result of similarities such as shape and colour is quite high. For this purpose, twenty-four literary works were investigated for their use of similar plant names. In this study, the importance of simulation is emphasized in plants naming. The number of plants named as a result of similarities such as shape and color is quite high. In this study, twenty-four works were researched and some of them are presented. In this research are also included meanings and similarities, besides some of the plant names. Plant names, meanings and similarities are shown and are given the studies from which they were taken and the number of pages.

Keywords: Linguistics, Semantics, Plant Names, Similarity, Naming.

Giriş

Ad, bir varlığı, bir nesneyi, bir düşünceyi açıklamaya yarayan kavram olarak tanımlanır. Özel ad ve tür adı olmak üzere iki çeşidi bulunan bu kavram, pek çok araştırmacının üzerinde çalıştığı bir çalışma alanı olmuştur. Genel itibariyle Türkçenin söz varlığının zenginliğini gösteren bu alan, aslında tür adları temelinde oluşmuştur. Buna sebep olarak da Aksan'ın (2009: 95) özel adların kaynağının aslında tür adlarına dayandığını ifade ettiği görüş gösterilmektedir. Tür adları alanı, ad konusunun temel taşıdır. Bu alan, kavram, anlam, gösterge gibi pek çok konuyu içerisinde barındıran bir alandır. Aksan, eserinde tür adlarıyla ilgili olarak şunlara değinmektedir:

“Geniş anlamda adbilim olarak nitelenebileceğini belirttiğimiz bu alan, dil bilgisinde tür adı sayılan ögelere dayanarak kavramların hangi yoldan, ne biçimde, dile getirildiğini, yeryüzündeki varlıkların, somut ve soyut nesnelere dilde nasıl anlatım bulduğunu araştırır. Bu niteliğiyle de anlambilimle yakın ilişkisi olan bu alan, anlambilimin tersine, sözcükten değil, kavramdan yola çıktığı için yöntem açısından ondan ayrılır; ona karşıttır. Ancak kimi dilbilimciler anlambilimle birlikte bunu kardeş iki alan olarak geniş çerçeveli bir sözcükbilim içinde düşünmektedirler. Geniş anlamdaki adbilim çalışmaları bir dilin kavramlar dünyasına ışık tutmakta, adlandırma yollarının belirlenmesini sağlamakta, birçok bilginlerce anlam değişmesi olarak nitelenen kimi olayların aslında bir ad değişmesi olduğunu ortaya koymaya çalışmaktadır. Bu çalışmalar insan zihninde kavram örgüsünün aydınlatılmasına yardımcı olduğu gibi çeşitli kavramların anlatımında, değişik dillerde beliren birbirine koşut tutumları, anlatım yolu açısından başka başka dillerde görülen eşlikleri göz önüne serme olanağını da yaratmaktadır.” (Aksan, 2009: 125). Aksan'ın yukarıdaki paragrafta bahsettikleri doğrultusunda eşliklerin sebebi olarak, adlandırılan nesnelere benzerlikleri, ortak özellikleri, vb. durumlar gösterilebilir. Böylece her ne kadar diller farklı olmuş olsa da ortada olan özellikler sebebiyle adlandırmalardaki yakınlıklar göze çarpmaktadır.

Adbiliminin farklı dalları mevcuttur. Bu dallar farklı ulusların dilleri içerisinde de varlığını gösterir. Burada en önemli nokta, adlandırmaların genel bir kabul görmesi noktasıdır. Adbilimi denildiğinde, kişi adları, yer adları gibi genel başlıklarla birlikte hayvan adları, bitki adları, organ adları gibi konular da farklı dillerin araştırma konuları arasında yerini almaktadır. Bitki için kullanılan her türlü ada **fitonim**, bu türden adları incelen bilim dalına da **fitonimi** denir. Bu konuda en detaylı çalışmayı İbrahim Şahin “Adbilim” adlı eseriyle yapmıştır. Fitonim ve fitonimi terimleriyle ilgili düşüncelerine eserinde şu şekilde yer vermiştir:

“Fitonim (bitki adı): Her türlü bitki için kullanılan özel ad anlamına gelir. (Podol'skaya, 1978, s. 158). Fitonimi (bitki adbilim): Her türlü bitkinin özel adı olan fitonimlerin ortaya çıkışlarını, kuruluş kanunları, dil özelliklerini araştıran adbilim alanıdır. Bir onomastik alanı olarak fitonimi, Türkiye Türkçesine bitki adbilim, fitonim ise bitki adı şeklinde aktarılabilir. Türkçede bitkilere özel ad verme kültürü çok yaygın değildir. Bununla birlikte hemen her köyde, meskûnları tarafından bilinen Gocaçınar, Çatalçam, Tekarmut, Çatalarmut, Bozaaç (< boz+ağaç) vb. özel adlar bulunmaktadır. Ev hanımları, saksılarda yetiştirdikleri çiçeklere; şairler, hayalî veya kendi hayatlarında var olan bazı ağaçlara isimler verebilmektedir. Fitonimi çerçevesinde bu özel adların yanı sıra, dilin söz varlığında yer alan tüm ağaç, çalı, ot, çiçek gibi apelyatif bitki adları da derlenebilir. Derlenen sözcükler üzerinde çeşitli sınıflandırmalar yapılarak sözcük ile anlam arasındaki ilişkiler araştırılabilir, adlandırmalardaki kültürel zenginlik tespit edilebilir. Yine bitki adının hangi dil esasında oluştuğu, ortaya çıktığı araştırılabilir. Bu çalışmaların neticesinde bitki adlarıyla ilgili birtakım sözlükler hazırlanarak araştırmacıların ve halkın hizmetine sunulabilir. Araştırmalar bir il, bir bölge üzerinde yapılabileceği gibi bir dilin konuşulduğu tüm lehçeler

esasında art zamanlı ve eş zamanlı olarak da yapılabilir. **Fitonimye:** Belirli bir dilde ya da belirli bir bölgeye ait fitonimlerin toplamını ifade eder.” (Şahin, 2018: 49-50).

Adlandırma konusu, ad konusu dahilinde ele alınması gereken bir konudur. Herhangi bir cismin, bir varlığın, bir duygu ya da düşüncenin, bir kavramın, bir ad almasında çok farklı faktörler etkili olmaktadır. Pei-Gaynor, Ahmanova, Podol'skaya, Vardar, Aksan gibi ünlü dilbilimciler adlandırmalarda evrensel özelliklerin görüldüğünü ifade etmektedirler. Hülya Arslan Erol da “Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Değişmeleri” adlı eserinde adlandırma konusunu ayrıntılı bir şekilde ele almış ve altı başlık altında incelemiştir:

1. Mantıksal Adlandırma,
2. Anlatımsal Adlandırma,
3. Bilinçaltındaki Coşkusal Güç,
4. Tabu ve Örtmeceler,
5. En az çaba ilkesi gereği,
6. İletişimde Açık Seçiklik”

Erol, adlandırma ve benzetme arasındaki ilişkiyi, “**Mantıksal Adlandırma**” başlığı altında ele almıştır. Mantıksal adlandırmada çok çeşitli etkenler vardır. Genel açıdan benzetmeler, daha özel kapsamda da aktarmalar bu kategorideki adlandırmalarda en fazla etkili olan olaylardır. Erol, eserinde konuyla ilgili olarak şu ifadelerle yer vermektedir:

“Bir şeye çağrışım yoluyla bağıntı kurulan bir başka şeyin adı verildiğinde gerçekleşir. Çağrışımsal bağıntı deyim aktarmalarında nesnelere benzerliğine, komşuluk/kapsamlayış ve ad aktarmalarında ise bunların bitişikliğine dayanır. Araştırmacının, halk adlandırması adını verdiği adlandırma biçimi, insanlar, bitkiler, hayvanlar ve araçlar arasındaki deyim aktarmalarından kaynaklanır.” (Bloomfield, 1933: 429; Erol, 2018: 87).

Aktarmaların ilk aşaması olan benzetme, hemen hemen her alanda yer alan, anlatımı zenginleştirmek ve güçlendirmek için kullanılan bir edebi sanat olarak karşımıza çıkar. Herhangi bir yönden birbirine benzeyen iki kavram arasında benzerlik ilgisi kurularak yapılan bu sanat, konuşma dilinde de kendisine oldukça geniş bir yer bulmuştur. Türkçenin her döneminde var olan benzetme sanatı, tıpkı Türkçenin diğer olayları gibi belli kurallar dâhilinde yapılmaktadır.

“Bir nesnenin, varlığın, niteliğini daha güçlü, daha etkili biçimde anlatmak üzere bir başka nesneden, daha belirgin niteliği olan bir varlıktan yararlanma eğilimi Türkçede de değişik yollardan, yaygın olarak gerçekleşmektedir. Türkçenin en eski evrelerinde de bugünkü gibi bir ilgeçle (teg) yapılan benzetmeler sıkça kullanılmıştır. Köktürkler zamanında **teg** ilgeciyle yapılan benzetmeler günümüzde **gibi** ilgeciyle yapılmaya devam etmektedir.” (Aksan, 2006: 111-112).

Benzetmeler, zamanla yaygınlaşır, yaygınlaştıkça kalıplaşır, kalıplaştıktan sonra da kişisel bir anlatım olmaktan çıkar ve dilin söz varlığına dahil olarak, o dili zenginleştirir. Bazı durumlarda ise yapılan bir benzetmenin başka dillerde de kalıplaşarak varlığını sürdürdüğü görülür. Bu duruma en iyi örnek olarak da Aksan’ın verdiği “**ayçiçeği**” örneği gösterilebilir. “Türkçede yazı dilince **ayçiçeği** olarak adlandırılan bitkinin (*heliantus annuus*) dilde, dilin değişik lehçe ve ağızlarında **günçiçeği**, **günebakan**, **günâşık**, **günâşığı**, **gündöndü**, **günedüz**, **güntabak** gibi çeşitli karşılıkları vardır ki, bu adlandırma bitkinin, doğuşundan batışına kadar güneşe yönelmesi özelliğine dayanır. Aynı tutum hemen hemen bütün dillerde görülür: Yunanca: *Helio tropion*: güneş ve döndürmek eyleminden, Fransızca: *Héliotrope*, İtalyanca: *Tornosole* **güneşe döner**, Almanca: *Sonnenblume* **güneş çiçeği**, Farsça: *A:fta:b perest* **güneş seven**, Arapça: *Abdu’ş-şems* **güneşin kulu...** gibi. (Aksan, 2009: 126-127).

Birtakım ufak tefek değişiklikler görülse de temeline bakıldığında benzer özellikler göz önüne alınarak adlandırma yapıldığı çok açık bir şekilde ortadadır. Şahsî benzetmelerin ortaklıkları, farklı toplumların dillerini de benzer şekilde etkilemiştir.

Bütün bu bilgilerle birlikte taranılan yirmi üç eserde göze çarpan ve benzetme ilişkisi sebebiyle ad almış olan bitkilerden bazıları şunlardır:

- Acem Arpası** (Ar.+T.): 1. Dağ çayı. 2. Çiçeği kuru arpanın çiçeğine benzetilen bir bitki (*Sideritis libanotica* subsp. *Linearis*). (Baytop, 2007:17; Paçacıoğlu, 2004: 4; Tuzlacı, 2011: 25; Uçar, 2013a: 120).
- Akçabardak:** Çiçeğinin şekli bardağa benzeyen bir bitki (*Leucojum aestivum*). (Tuzlacı, 2011: 46; Efe, 2012: 92; Alkayış, 2007: 52).
- Arapdudağı** (Öİ+T.): Kırmızı çiçekleri olan ve şekli dudağa benzeyen bir süs bitkisi (*Erythrina crista-galli*). (Tuzlacı, 2011: 61).
- Arapküpelisi** (Öİ+T.): Çiçekleri kırmızı renkte olup şekli de küpeye benzeyen bir süs bitkisi (*Fuchsia Thalia*). (Tuzlacı, 2011: 61)
- At Otu:** Atlara yedirilen ve şekli atkuyruğuna benzer ot (*Eriolobus trilobatus*). (Paçacıoğlu, 2004: 29).
- Atayağı:** Yaprakları ve grup halindeki meyveleri benzediği için bu adı almış bir bitki (*Caltha polypetala*). (Tuzlacı, 2016: 50; Tuzlacı, 2011: 71).
- Avize Çiçeği** (Far.+T.): Çiçekli dallarının görünüşü avizeye benzetilen süs bitkisi (*Yucca filamentosa*). (Tuzlacı, 2011: 74).
- Ayı Mısırı** (T.+Ar.):Çiçekleri mısıra benzeyen bir bitki (*Digitalis ferruginea*). (Tuzlacı, 2011: 76).
- Balıkağzı:** Çiçeğine iki yandan bastırılınca ağzın açılışına-kapanışına benzer bir görüntü oluşan bu sebeple bu adı alan bir bitki (*Delphinium peregrinum*). (Tuzlacı, 2011: 89).
- Beygirkuyruğu:** Bitkinin genel yapısı atkuyruğuna benzetilmiş, o sebeple bu isim verilmiştir (*Equisetum telmateia*). (Tuzlacı, 2011: 102; Uçar, 2013: 9).
- Borazan Çiçeği** (T.+Far.+T.): Çiçekleri borazana benzeyen bir süs bitkisi (*Datura innoxia*). (Paçacıoğlu, 2004: 57; Tuzlacı, 2016: 126; Tuzlacı, 2011: 111).
- Cennetkuşu** (Ar.+T.): Çiçekleri kuşa benzeyen bir süs bitkisi (*Strelitzia reginae*). (Tuzlacı, 2011: 131).
- Civcivayağı Mantarı** (T.+T.+Rum.): Şekli civciv ayağına benzetilen bir tür mantar, saçak mantarı (*Ramaria condensata*). (Baytop, 2007: 61; Tuzlacı, 2011: 136).
- Çanta Çiçeği:** 1. İki çeneklilerden, beyaz, erguvani veya sarı renkli, çiçekleri çantaya benzeyen bir süs bitkisi (*Calceolaria herbeohybrida*). 2. Marmuza, marmuzah. (Türk Dil Kurumu, 2005: 392; Ebcioğlu, 2009: 46; Tuzlacı, 2011: 147; Alkayış, 2007: 99; Bedevian, 1936: 131; Efe, 2012: 74).
- Çıngırak Çiçeği:** Çiçekleri çıngırağa benzeyen bir bitki (*Helichrysum plicatum*). (Tuzlacı, 2011: 158).
- Çobankirpiği** (Far.+T.): İnce parçalı yaprakları kirpiğe benzeyen bir bitki (*Achillea tenuifolia*). (Tuzlacı, 2011: 171).
- Çobantorbası** (Far.+T.): Meyveleri torbaya benzeyen bir bitki (*Capsella bursa-pastoris*). (Tuzlacı, 2011: 172).
- Çömlek Otu:** 1. Ban otu. 2. Meyveleri çömleğe benzeyen bir bitki (*Hyoscyamus niger*). (Baytop, 2007: 76; Paçacıoğlu, 2004: 85; Karol ve dig., 2010: 146; Tuzlacı, 2011: 174; Efe, 2012: 70; Alkayış, 2007: 99).
- Danadili:** 1. Geyikdili. 2. Yaprak şekli danadiline benzetilen bir bitki (*Anchusa undulata*). (Baytop, 2007: 84; Paçacıoğlu, 2004: 90; Tuzlacı, 2011: 190; Alkayış, 2007: 35; Efe, 2012: 65).
- Danakuyruğu:** Çiçekli kısmı dana kuyruğuna benzetilen bir bitki, sığırkuyruğu (*Verbascum*). (Baytop, 2007: 84; Paçacıoğlu, 2004: 90; Tuzlacı, 2011: 191; Alkayış, 2007: 35; Efe, 2012: 73).

- Davul Çiçeği** (Ar.+T.): Meyve şekli davula benzeyen bir bitki (*Tordylium apulum*). (Tuzlacı, 2011: 193).
- Doğandili**: Çiçek parçaları kuş diline benzetilen bir bitki, lâle türü (*Tulipa orphanidea*). (Baytop, 2007: 92; Tuzlacı, 2011: 221).
- Domuz Kenesi-Domuzkenesi**: Tohumlarının görünüşü keneye benzeyen bir bitki (*Ricinus communis*). (Tuzlacı, 2016: 213; Tuzlacı, 2011: 226).
- Duman Ağacı**: Çiçek topluluğu uzaktan dumana benzetildiği için bu adı alan bir bitki (*Cotinus coggyria*). (Ebcioğlu, 2009: 56; Tuzlacı, 2011: 228).
- Ebeğnesi**: Bitkinin meyveleri iğneye benzediği için bu adı almıştır (*Erodium cicutarium*). (Tuzlacı, 2011: 232).
- Eksikulak**: Yaprakları kulağa benzetilen bir bitki, kuzukulağı (*Oxalis pescaprae*). (Baytop, 2007: 98; Türk Dil Kurumu, 2005: 615; Paçacıoğlu, 2004: 110; Tuzlacı, 2011: 238; Alkayış, 2007: 54; Uçar, 2012: 294; Efe, 2012: 103).
- Eşekzıpkını**: Bitkinin gövdesi tepesindeki çiçek kümeleriyle birlikte zıpkına benzetilmiştir (*Asphodeline taurica*). (Tuzlacı, 2011: 253).
- Fener Çiçeği** (Rum.+T.): 1. Çiçek topluluğunun meyve zamanındaki şekli fenere benzetildiği için bu adı alan bir bitki, güveyfeneri (*Scorzonera elata*). 2. Gelin otu. (Paçacıoğlu, 2004: 125; Ebcioğlu, 2009: 62; Tuzlacı, 2011: 258; Bedevian, 1936: 344).
- Fırça Ağacı** (Rum.+T.): Çiçek topluluğu fırçaya benzeyen bir süs bitkisi (*Callistemon viminalis*). (Tuzlacı, 2011: 259).
- Flamingo Çiçeği-Filamingo Çiçeği** (İng.+T.): Çiçek topluluğu flamingo kuşuna benzetilen bir süs bitkisi, anturyum (*Anthurium andreanum*). (Tuzlacı, 2011: 261-263; Ebcioğlu, 2009: 64).
- Gargaburnu-Garğa Burnu**: Meyveleri karga gagasına benzeyen bir ot. (Alkayış, 2007: 38; Türk Dil Kurumu, 1993: 1925).
- Gelinalı**: Taç yaprağının rengi gelin duvağının kırmızısına benzetilmiştir (*Anemone coronaria*). (Tuzlacı, 2011: 274).
- Gelinküpesi**: 1. Tavşan kirazı, atdili. 2. Parlak, kırmızı, küre şeklindeki meyveleri küpeye benzetilen bir bitki (*Ruscus aculeatus*). (Baytop, 2007: 114; Paçacıoğlu, 2004: 135; Tuzlacı, 2011: 276).
- Gızbaldırı**: Bitkinin yenen kökü baldıra benzetildiği için bu adı almıştır, kızbaldırı (*Scorzonera tuberosa*). (Tuzlacı, 2011: 286).
- Gözlük Çiçeği**: Olgun meyvelerin sap üzerindeki kalıntısı gözlüğe benzetilen bir süs bitkisi (*Lunaria annua*). (Tuzlacı, 2016: 142; Ebcioğlu, 2009: 70; Tuzlacı, 2011: 295; Uçar, 2012: 295).
- Hanımçantası**: Çiçeği çantaya benzetilen bir süs bitkisi (*Calceolaria*). (Tuzlacı, 2011: 311).
- Hanımtuzluğu**: Meyvesi tuzluğa benzetilen bir bitki (*Berberis crataegina*). (Tuzlacı, 2011: 312).
- Hıdırellezkamçısı** (Öİ+Öİ+T.): Bitkinin görüntüsü kamçıya benzetildiği için bu adı almıştır (*Asphodeline taurica*). (Tuzlacı, 2016: 40; Tuzlacı, 2011: 323).
- Hindiibiği**: Çiçek Kurulu ibiğe benzeyen bir süs bitkisi (*Amaranthus caudatus*). (Tuzlacı, 2011: 326).
- Horozkuyruğu** (Far.+T.): Çiçekli kısmı benzediği için bu ad verilmiştir (*Consolida regalis*). (Tuzlacı, 2011: 329).
- Istakoz Çiçeği** (Rum.+T.): Çiçekleri istakoza benzetilen, kırmızı çiçekli bir süs bitkisi (*Erythrina crista-galli*). (Tuzlacı, 2011: 336).
- İğne-İğneli- İğnecik**: Meyveleri iğneye benzeyen bir bitki (*Erodium cicutarium*). (Tuzlacı, 2011: 339; Alkayış, 2007: 25; Efe, 2012: 93).
- İnci Çalısı**: Meyveleri inciye benzetilen bir süs bitkisi (*Symphoricarpos albus*). (Tuzlacı, 2011: 342).

- Kağıt Çiçeği** (Far.+T.): 1. Akimen. 2. Saman çiçeği. 3. Çiçek kurulundaki yaprakları kağıda benzetilen bir süs bitkisi (*Helichrysum bracteatum*). (Ebcioğlu, 2009: 90; Tuzlacı, 2011: 358).
- Kalp Çiçeği** (Ar.+T.): Yaprakları kalbe benzetilen bir süs bitkisi (*Ceropegia woodii*). (Tuzlacı, 2011: 362).
- Kandil Çiçeği-Kandilçiçeği** (Ar.+T.): 1. Civanperçemi. 2. Uzun bir sap üstünde sarkık olarak bulunan çiçeği kandile benzetilmiştir (*Cyclamen hederifolium*). (Sami, 2015: 587; Baytop, 2007: 151; Türk Dil Kurumu, 2005: 1060; Paçacıoğlu, 2004: 191; Ebcioğlu, 2009: 92; Tuzlacı, 2011: 364; Bedevian, 1936: 12; Alkayış, 2007: 40).
- Karagöz Lalesi** (T.+T.+Far.): Çiçekleri göze benzetilen bir bitki (*Fritillaria latakensis*). (Tuzlacı, 2011: 385).
- Kargabağırsağı**: Gövde yapısı bağırsağa benzetilen bir bitki (*Spergularia marina*). (Tuzlacı, 2011: 392).
- Katırboncuğu-Katır Boncuğu**: 1. Yılanboncuğu. 2. Çiçek kurulu boncuğa benzetilen bir bitki (*Centaurea depressa*). (Paçacıoğlu, 2004: 201; Doğan, 2011: 114; Tuzlacı, 2011: 396).
- Keçisakalı Mantarı** (T.+T.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantardır. Şekli keçi sakalına benzer (*Ramaria botrytis*). (Tuzlacı, 2011: 409).
- Kedibiyığı**: İnce dalları benzetilmiştir (*Equisetum telmateia*). (Miandji, 2019: 98; Tuzlacı, 2011: 410).
- Kediboncuğu**: Çiçekleri boncuğa benzetilen bir bitki (*Muscari armeniacum*). (Tuzlacı, 2011: 410).
- Kedidili**: Yaprakları benzetilmiştir (*Alyssum sibiricum*). (Tuzlacı, 2016: 25; Tuzlacı, 2011: 411).
- Kedimerdiveni** (T.+Far.): Yaprak şekli merdivene benzeyen bir bitki (*Equisetum telmateia*). (Tuzlacı, 2011: 412).
- Kelebek Ağacı**: Bitkinin meyvesi kanatlıdır ve kelebeğe benzetilir (*Acer campestre*). (Tuzlacı, 2011: 420).
- Kılkuyruk**: Yaprakları ince, uzun; çiçek kurulu kuyruğa benzeyen bir bitki (*Asphodeline*). (Tuzlacı, 2011: 430; Efe, 2012: 68; Alkayış, 2007: 56).
- Kırboncuk**: Çiçekleri boncuğa benzetilen bir bitki (*Muscari armeniacum*). (Tuzlacı, 2011: 434).
- Kocakulak Ağusu**: Yapraklarının şekli kulağa benzeyen zehirli bir bitki (*Urginea maritima*). (Tuzlacı, 2011: 455).
- Köpekdili-Köpek Dili-Köpekdili Otu**: 1. Kırmızımsı veya morumsu çiçekli iki yıllık otsu bir bitki, kızılılık otu (*Cynoglossum officinale*). 2. Başlı diken. 3. Tavşankulağı. 4. Yapraklarının şekli benzetilmiştir (*Anchusa azurea*). (Sami, 2015: 258; Mete, 2009: 544; Paçacıoğlu, 2004: 226; Tuzlacı, 2016: 85; Bedevian, 1936: 221; Alkayış, 2007: 83; Efe, 2012: 65; Uçar, 2013: 13; Tuzlacı, 2011: 471).
- Köpekkulağı**: Yaprakları benzetilmiştir (*Verbascum*). (Tuzlacı, 2011: 472).
- Körük Otu**: Meyveleri körüğe benzetilen bir bitki, düğün çiçeği (*Ranunculus constantinopolitanus*). (Baytop, 2007: 186; Paçacıoğlu, 2004: 227; Tuzlacı, 2011: 475).
- Kulak Mantarı-Kulakmantarı** (T.+Rum.): Kulağa benzetilen bir mantar çeşidi, kayın mantarı (*Helvella lacunosa*). (Baytop, 2007: 187; Tuzlacı, 2011: 479; Alkayış, 2007: 43; Efe, 2012: 66; Uçar, 2012: 298).
- Kurtkuyruğu**: Yaprakları kurt kuyruğuna benzetilen bir bitki (*Echium italicum*). (Tuzlacı, 2011: 484).
- Kuşayağı Mancarı** (T.+T.+<?): Yaprakları kuş ayağına benzeyen bir bitki (*Capsella bursa-pastoris*) (Tuzlacı, 2011: 486).
- Kuşdili Dikeni**: Yaprakları kuş diline benzetilen dikenli bir bitki (*Jurinea consanguinea*). (Tuzlacı, 2011: 488).
- Küpe Otu**: Çiçekleri sarkık ve küpeye benzeyen bir bitki (*Briza maxima*). (Tuzlacı, 2016: 47; Tuzlacı, 2011: 496).

- Küpelî Meşe** (T.+Far.): Meyveleri benzetilmiştir. Daha çok gürgen adıyla tanınır (*Carpinus betulus*). (Tuzlacı, 2011: 496).
- Leylek Otu** (Far.+T.): 1. Meyvelerinin tepesindeki leylek gagasına benzer bir uzantı vardır (*Scandix macrorhyncha*). 2. Kişniş. (Baytop, 2007: 197; Paçacıoğlu, 2004: 242; Tuzlacı, 2011: 502).
- Makas Otu** (Ar.+T.): Yaprakları benzetilen bir süs bitkisi (*Carpobrotus edulis*). (Tuzlacı, 2011: 509).
- Melekkanadı** (Ar.+T.): Yaprakları ile ilgili benzetme yapılmıştır (*Syngonium podophyllum*). (Tuzlacı, 2011: 519).
- Memecik**: Çiçeklerinin şekli benzetilmiştir (*Campanula lyrata*). (Tuzlacı, 2011: 521).
- Memelik-Memek**: Çiçeklerinin şekli memeye benzetilmiştir (*Campanula lyrata*). (Tuzlacı, 2011: 521).
- Merkepkuşağı** (Ar.+T.): Yaprakları benzetilmiştir (*Aristolochia auricularia*). (Tuzlacı, 2011: 526).
- Mızraklırozet** (Ar.+Fr.): Yaprakları rozet şeklinde olan ve çiçek kurulu mızrağa benzeyen bir süs bitkisi (*Aechmea fasciata*). (Ebcioğlu, 2009: 123; Tuzlacı, 2011: 531).
- Minare Otu** (Ar.+T.): Bitkiler duruş ve şekil bakımından minareye benzetilmiştir (*Equisetum telmateia*). (Tuzlacı, 2011: 532).
- Nar Gülü** (Far.+Far.): Nar ağacına benzeyen bir ağacın gül gibi olan çiçeği. (Alkayış, 2007: 44).
- Oğlakkulağı**: Yaprakları benzetilmiştir, kuzukulağı (*Rumex scutatus*). (Baytop, 2007: 217; Paçacıoğlu, 2004: 278; Tuzlacı, 2011: 548; Alkayış, 2007: 98; Uçar, 2013: 14; Uçar, 2012: 300; Efe, 2012: 67).
- Orak Gülü** (T.+Far.): Çiçekleri güle benzetilen bir bitki (*Paeonia mascula*). (Tuzlacı, 2011: 549).
- Orman Çileği**: Meyveleri çileğe benzetilen bir bitki, dağ çileği (*Arbutus unedo*). (Ebcioğlu, 2009: 131; Tuzlacı, 2011: 550; Bedevian, 1936: 281).
- Orman Üzüümü**: Meyveleri üzüme benzeyen bir bitki (*Rubus sanctus*). (Tuzlacı, 2011: 550).
- Öküzkuşruğu-Öküzguyruğu**: Çiçek kurulu kuyruğa benzetilmiştir (*Leonurus glaucescens*). (Tuzlacı, 2016: 136; Tuzlacı, 2011: 556).
- Örgü Otu**: Çiçeklerinin bir sap üzerinde dizilişi örgüye benzetilmiştir (*Heliotropium hirsutissimum*). (Tuzlacı, 2011: 558).
- Papazsakalı** (Rum.+T.): Bitkinin toprak üstü kısmının görüntüsü sakala benzetilmiştir (*Asparagus aphyllus*). (Tuzlacı, 2011: 568).
- Para Otu** (Far.+T.): Meyveleri yassı, yuvarlak ve madeni paraya benzetilmiştir (*Medicago orbicularis*). (Tuzlacı, 2011: 568).
- Patates Çiçeği** (İt.+T.): Bitkinin toprak altından büyük, yassı patatese benzeyen bir yumrusu vardır (*Cyclamen hederifolium*). (Tuzlacı, 2011: 570).
- Pembe İnci Çalı** (Far.+T.+T.): Meyveleri inciye benzeyen bir bitki (*Symphoricarpos*). (Tuzlacı, 2011: 576).
- Peruka Çalı-Peruke Çalı** (İt.+T.): 1. Duman ağacı. 2. Çiçek kurulu peruğa benzetilmiştir (*Cotinus coggyria*). (Ebcioğlu, 2009: 137; Tuzlacı, 2011: 578).
- Petek Otu**: Çiçeklerinin şekli peteğe benzetilen bir bitki (*Lamium purpureum*). (Tuzlacı, 2011: 578).
- peygamberdügmesi** (Far.+T.): Çiçek kurulu düğmeye benzetilmiştir (*Centaurea cheiranthifolia*). (Tuzlacı, 2011: 579).
- Piç Üzüümü** (Far.+T.): Meyveleri üzüme benzeyen bir bitki (*Rubus hirtus*). (Tuzlacı, 2011: 584).
- Pipo Çiçeği** (İt.+T.): 1. Loğusa otu. 2. Çiçekleri pipoya benzeyen bir bitki (*Aristolochia*). (Baytop, 2007: 226; Paçacıoğlu, 2004: 286; Tuzlacı, 2011: 586; Alkayış, 2007: 99; Efe, 2012: 71).

- Pisiburnu:** Meyvesi kedi burnuna benzeyen bir bitki (*Rosa canina*). (Tuzlacı, 2011: 588).
- Pisikkulağı:** Yaprakları kedi kulağına benzetilen bir bitki (*Trifolium ambiguum*). (Tuzlacı, 2011: 588).
- Püskül Çalısı-Püsküllü Çalı:** Çiçekleri püsküle benzetilen bir bitki (*Deutzia scabra*). (Tuzlacı, 2011: 594-595).
- Rozet Çiçeği** (Fr.+T.): Çiçekleri rozete benzeyen bir süs bitkisi (*Catharanthus roseus*). (Tuzlacı, 2016: 277; Ebcioğlu, 2009: 142; Tuzlacı, 2011: 598).
- Saman Çiçeği:** Saman renginde olan ve samana benzeyen bir bitki, ölmez çiçek, altın otu (*Helychrysum orientale*). (Paçacıoğlu, 2004: 298; Ebcioğlu, 2009: 145; Tuzlacı, 2011: 609; Bedevian, 1936: 14).
- Sarı Kavun:** Meyveler sarı renkli olup kavuna benzetilmiştir (*Mandragora autumnalis*). (Tuzlacı, 2011: 616)
- Sarı Nergis-Sarı Nergiz** (T.+Far.): Çiçekleri sarı renkli olan ve nergise benzeyen bir bitki, azeryun (*Sternbergia lutea*). (Paçacıoğlu, 2004: 301; Doğan, 2011: 162; Tuzlacı, 2011: 616; Bedevian, 1936: 46).
- Sarmaşık Tilkisi:** Sarılıcı olan ve tilki bitkisine (*Asparagus*) benzeyen bir bitki (*Tamus communis*). (Tuzlacı, 2011: 622).
- Sat Otu** (Ar.+T.): Kökeni saat otu olup, meyveleri saatin akrep ve yelkovanına benzetilmiştir (*Erodium cicutarium*). (Tuzlacı, 2011: 623).
- Serçedili-Serçe Dili:** 1. Yapraklarının serçe diline benzetilmesi sebebiyle bu adı alan bir bitki, kuş otu (*Stellaria media*). 2. Cam otu. (Baytop, 2007: 240; Canpolat&Önler, 2016: 176; Paçacıoğlu, 2004: 308; Ebcioğlu, 2009: 149; Tuzlacı, 2011: 628; Alkayış, 2007: 46; Uçar, 2013: 14; Efe, 2012: 65; Uçar, 2012: 300; Bedevian, 1936: 568; Önler, 2004: 16; Önler, 1990: 41; Küçüker, 2010: 412).
- Sığırkulağı-Sığır Kulağı:** Yaprakları sığır kulağına benzetilen bir bitki (*Echium plantagineum*). (Paçacıoğlu, 2004: 311; Doğan, 2011: 167; Tuzlacı, 2016: 240; Tuzlacı, 2011: 631; Bedevian, 1936: 251; Uçar, 2013: 14).
- Sinekkanadı:** 1. Kekik. 2. Mercanköşk. 3. Elle ufalanmış irice tütün. 4. Yapraklarının yapı ve duruş bakımından sinek kanadına benzemesi sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Origanum micranthum*). (Baytop, 2007: 244; Gülensoy, 2011: 783; Tuzlacı, 2011: 640).
- Su Biberi-Su Büberi** (T.+Rum.): 1. Sulak yerlerde yetişen bir bitkidir. Yaprakları biber yaprağına benzetilmiştir (*Polygonum persicaria*). 2. Madımak. 3. Yeşil biber. (Baytop, 2007: 248; Paçacıoğlu, 2004: 319; Tuzlacı, 2011: 653; Bedevian, 1936: 253; Küçüker, 2010: 412).
- Su Kestanesi** (T.+Rum.): Meyveleri kestaneye benzetilen bir su bitkisi, göl kestanesi (*Trapa natans*). (Baytop, 2007: 249; Paçacıoğlu, 2004: 320; Ebcioğlu, 2009: 155; Tuzlacı, 2011: 654; Alkayış, 2007: 46).
- Su Pazısı-Su Pazusu:** Yaprakları pazı yaprağına benzeyen, nemli topraklarda çok görülen bir bitki (*Plantago major*). (Tuzlacı, 2011: 655; Küçüker, 2010: 412).
- Su Sümbülü** (T.+Far.): Yurdumuzda süs olarak yetiştirilen, çiçekleri sümbüle benzetilen bir su bitkisi (*Eichornia crassipes*). (Ebcioğlu, 2009: 157; Tuzlacı, 2011: 656; Bedevian, 1936: 252).
- Surahi Kabak** (Ar.+T.): Şekli sürahiye benzeyen kabak türü. (Paçacıoğlu, 2004: 321).
- Süvari Yıldızı** (Far.+T.): Çiçekleri yıldıza benzeyen bir süs bitkisi (*Hippeastrum equestre*). (Tuzlacı, 2011: 669).
- Şemsiye Çiçeği** (Ar.+T.): Yaprakları büyük, sert yapılı olan ve duruşu bakımından şemsiyeye benzeyen bir bitki (*Helleborus orientalis*). (Tuzlacı, 2011: 677).

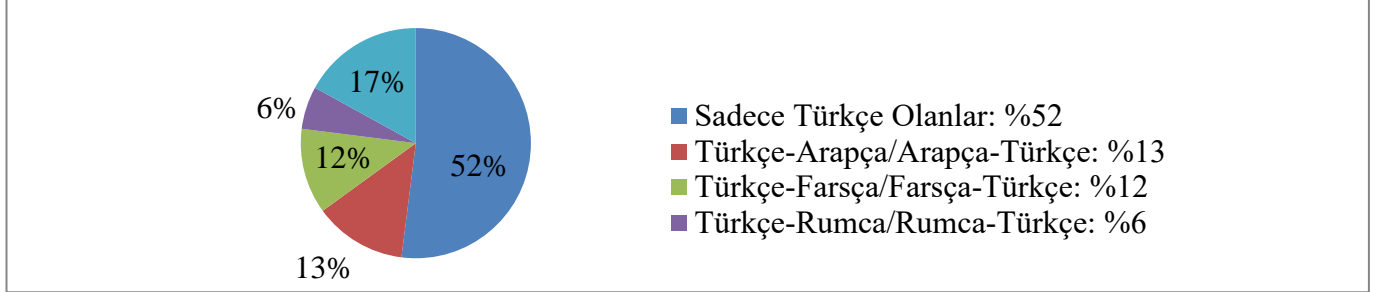
- Şeytanküpesi** (Ar.+T.): Çiçekleri küpeye benzetilen bir bitki (*Holosteum umbellatum*). (Tuzlacı, 2011: 679).
- Şimşek Otu:** Yapraklarındaki çok belirgin ve uzun damarlar şimşeğe benzetilmiştir (*Plantago major*). (Tuzlacı, 2016: 237; Tuzlacı, 2011: 680).
- Şövalye Yıldızı-Şövalyeyıldızı** (Fr.+T.): Çiçekleri yıldıza benzeyen bir süs bitkisi (*Hippeastrum equestre*). (Ebcioğlu, 2009: 162; Tuzlacı, 2011: 682).
- Taraklı Otu-Taraklı Ot:** 1. Fesçitarağı, çobantarağı. 2. Meyveleri fırça şeklinde taraklı olan bu sebeple tarağa benzetilen bir bitki (*Datura stramonium*). (Paçacıoğlu, 2004: 344; Tuzlacı, 2011: 685).
- Tavukayağı Mantarı** (T.+T.+Rum.): Şekli tavuk ayağına benzeyen, yurdumuzda yetişen ve yenebilen bir mantar türü (*Ramaria condensata*). (Tuzlacı, 2011: 695).
- Tavukkanadı:** Dalları yatay uzayan ve kanada benzetilen bir bitki (*Cotoneaster horizontalis*). (Tuzlacı, 2011: 695).
- Tavus Çiçeği-Tavuşçiçeği** (Ar.+T.): 1. Çiçekleri tavus kuşuna benzetilen bir süs bitkisi (*Caesalpinia gilliesii*). 2. Cennet ağacı. (Ebcioğlu, 2009: 165; Tuzlacı, 2011: 696; Bedevian, 1936: 231).
- Tayboncuğu:** Mavi renkli çiçekleri olan ve boncuğa benzeyen bir bitki (*Centaurea depressa*). (Tuzlacı, 2011: 696).
- Tespihcik** (Ar.+T.): Yuvarlak meyveleri tespih tanesine benzetilmiştir (*Asphodeline globifera*). (Tuzlacı, 2011: 702).
- Tırpan Ağacı** (Yun.+T.): Yaprakları tırpana benzeyen bir süs bitkisi (*Cunninghamia lanceolata*). (Tuzlacı, 2011: 704).
- Vapurdumanı** (Fr.+T.): Çiçekleri vapur dumanına benzetilen bir süs bitkisi (*Ageratum houstonianum*). (Ebcioğlu, 2009: 171; Tuzlacı, 2011: 728).
- Yayla Üzümü:** Meyveleri üzüme benzetilen bir bitki (*Chenopodium foliosum*). (Tuzlacı, 2011: 758).
- Yaylatapası** (T.+İt.): Meyvelerin şekli şişe tıpasına benzediği için bu adı alan bir bitki (*Asphodeline damascena*). (Tuzlacı, 2011: 759).
- Yer Muşmulası** (T.+Rum.): Şekil bakımından muşmulaya benzetilen bir bitki (*Mandragora autumnalis*). (Tuzlacı, 2016: 146; Tuzlacı, 2011: 766).
- Yersiki-Yer Siki:** 1. Acırğa. 2. Bitkinin duruşu ve şekli benzetilmiştir (*Orobanche alba*). (Paçacıoğlu, 2004: 378; Tuzlacı, 2011: 767; Küçüker, 2010: 414).
- Yılan Kabağı:** Görünüş olarak yılan benzeyen zehirli bir bitki (*Dracunculus vulgaris*). (Tuzlacı, 2011: 770; Bedevian, 1936: 591; Uçar, 2013: 15).
- Yılankamçısı:** Kamçıya benzetilen bir bitki (*Dracunculus vulgaris*). (Tuzlacı, 2011: 775).
- Yılıkulak:** Yaprakları at kulağına benzetilen bir bitki (*Rumex patientia*). (Tuzlacı, 2011: 777).
- Yüksük Çay** (T.+Çin.): Çiçekleri saran yaprakları yüksüğe benzetilen ve çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis perfoliata*). (Tuzlacı, 2011: 783).
- Zeytinüzümü** (Ar.+T.): Tanesi zeytine benzer kara, tatlı bir çeşit üzüm. (Alkayış, 2007: 50).

Sonuç

Benzetme, dilimizde çok yaygın olarak görülen edebî bir sanattır. Bu sanat, hem edebiyatçıların hem de dil bilimcilerin araştırma alanı olmuştur. Farklı alanlara ait kavramlar benzetme ve aktarmalar sayesinde kimi zaman soyut kimi zaman da somut anlamlar kazanmıştır. Anlamlar adlandırmaları, adlandırmalar da anlamları etkilemiş ve bu kavramlar arasında sıkı bir bağ oluşmasını sağlamıştır. Bu duruma gösterilebilecek en güzel örneklerden biri, bitki adlarının oluşumunda etkili olan benzetme

unsurlarıdır. Bitkiler kimi zaman şekilleriyle, kimi zaman yetişme dönemleriyle ve yetişme şartlarıyla, kimi zaman renkleriyle adlandırılmışlardır. Benzetme konusunda en önemli etken de şekilsel özellikler olmuştur. Kimi zaman bir organa, kimi zaman bir hayvana, kimi zaman da herhangi bir nesneye benzetilmiş ve o doğrultuda adlar verilmiştir.

Bu çalışmada yirmi üç eser taranmış ve benzetme ilişkisi neticesinde adlandırılan 130 bitki adına ulaşılmıştır. Elde edilen bitki adlarının kökenleri itibariyle yüzdeler oranları yaklaşık olarak şu şekildedir: ^

Sadece Türkçe olan bitki adları: akçabardak, at otu, atayağı, balıkağı, beygirkuyruğu, çanta çiçeği, çingirak çiçeği, çömlek otu, danadili, danakuyruğu, doğandili, domuz kenesi-domuzkenesi, duman ağacı, ebeiğnesi, ekşikulak, eşekzıpını, gargaburnu-garğa burnu, gelinalı, gelinküpesi, gızbaldırı, gözlük çiçeği, hanımçantası, hanımtuzluğu, hindiibiği, iğne-iğneli-iğnecik, inci çalısı, kargabağırsağı, katırboncuğu-katır boncuğu, kedibiyığı, kediboncuğu, kedidili, kelebek ağacı, kıkuyruk, kırboncuk, kocakulak ağusu, köpekdili-köpek dili-köpekdili otu, köpekkulağı, körük otu, kurtkuyruğu, kuşdili diken, küpe otu, memecik, memelik-memek, oğlakkulağı, orman çileği, orman üzümü, öküzkuyruğu-öküzguyruğu, örgü otu, petek otu, pisiburnu, pisikkulağı, püskül çalısı-püsküllü çalı, saman çiçeği, sarı kavun, sarmaşık tilkisi, serçedili-serçe dili, sığırkulağı-sığır kulağı, sinekkanadı, su pazısı-su pazusu, şimşek otu, taraklı otu-taraklı ot, tavukkanadı, tayboncuğu, yayla üzümü, yersiki-yer siki, yılan kabağı, yilankamçısı, yilkukulak.

Türkçe-Arapça/Arıpça-Türkçe olan bitki adları: ayı mısırı, Acem arpası, cennetkuşu, davul çiçeği, kalp çiçeği, kandil çiçeği-kandilçiçeği, makas otu, melekkanadı, merkepulağı, minare otu, sat otu, surahi kabak, şemsiye çiçeği, şeytanküpesi, tavus çiçeği-tavusçiçeği, tespihcik, zeytinüzümü.

Türkçe-Farsça/Farsça-Türkçe olan bitki adları: borazan çiçeği (T.+Far.+T.), kedimerdiveni, küpeli meşe, orak gülü, sarı nergis-sarı nergiz, su sümbülü, avize çiçeği, çobankirpiği, çobantorbası, horozkuyruğu, kağıt çiçeği, leylek otu, para otu, pembe inci çalısı (Far.+T.+T.), piç üzümü, süvariıldızı.

Türkçe-Rumca/Rumca-Türkçe olan bitki adları: kulak mantarı-kulakmantarı, su biberi-su büberi, su kestanesi, yer muşmulası, fener çiçeği, fırça ağacı, ıstakoz çiçeği, papazsakalı.

Bütün bu elde edilen bilgilerle birlikte benzetme sanatının bitki adlarının oluşumunda ne kadar önemli bir yere sahip olduğu gözler önüne serilmektedir. Benzetme ile ilgili aynı durum Türk dilinde olduğu gibi diğer dillerde de varlığını gösterip bitki adlarının oluşumunda oldukça etkili olmuş ve o dilin söz varlığına olumlu katkılar sağlamıştır. Sadece 24 eser taramasından elde edilen bunca veriden de anlaşılacağı üzere bitki adlarının ve bitki adlarının özelinde benzetmelerle kurulan bitki adlarının fazlalığı, taranması muhtemel olan diğer eserlerle birlikte daha da geniş çaplı bir alanın varlığını göstermektedir. Böylelikle bir edebi sanatın gerek anlatımı etkili hale getirmede gerekse dilin söz varlığını zenginleştirmedeki rolünün büyüklüğü ortaya çıkmaktadır.

Kısaltmalar

- Ar.** : Arapça
Çin. : Çince
Eş anl.: Eş anlamlı
Far. : Farsça
Fr. : Fransızca

Gr.	: Grekçe
İng.	: İngilizce
Yun.	: Yunanca
İt.	: İtalyanca
Krş.	: Karşılaştırınız.
Öİ	: Özel isim
Rum.	: Rumca
T.	: Türkçe
<?	: Kökeni bilinmiyor.

Kaynakça

- Aksan, D. (2006/2009). *Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*. Ankara, Engin Yayınevi.
- Aksan, D.(1990/2009). *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Alkayış, F. (2007). *Türkiye Türkçesinde Bitki Adları*. Doktora tezi, Erciyes Üniversitesi, Kayseri.
- Baytop, T. (2007). *Türkçe Bitki Adları Sözlüğü*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Bedevian, K. A. (1936). *Illustrated Polyglottic Dictionary of Plant Names in Latin, Arabic, Armenian, English, French, German, Italian and Turkish Language*. Kahire, Argus and Papazian Presses,.
- Bloomfield, L. (1933). *Language*. USA.
- Canpolat, M. & Önler, Z. (2016). *Edviye-i Müfredde*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları..
- Doğan, Ş. (2011). *Ebulfeyz Mustafa Efendi-Risâle-i Feyziyye fi Lügâti'l-Müfredâti't-Tıbbiyye*. İstanbul, Değişim Yayınları.
- Duran, A. (1998). Türkçede Bazı Bitki Adlarının Veriliş Sebepleri. *Türk Dili Dergisi*, I (555), 223-229.
- Ebcioğlu, N. (2009). *Bitki Adları Sözlüğü*. İstanbul, İnkılap Kitabevi.
- Efe, K. (2012). *Türkiye Türkçesi Ağızlarında Bitki ve Hayvan İsimleri*. Yayımlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Erol, H. A. (2018). *Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Değişmeleri*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Gülensoy, T. (2011). *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü I (A-N)/ II (O-Z)*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Karol, S., Suludere Z. & Ayvalı, C. (2010). *Biyoloji Terimleri Sözlüğü*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Küçüker, P. (2010). Lügat-i Müşkilât-ı Eczâ'da Türkçe Bitki Adları. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Volume 3/11 Spring 2010.
- Mete, O. (2009). *Kabalıcı Şifalı Bitkiler Ansiklopedisi*. İstanbul, Kabalcı Yayınevi.
- Miandji, A. (2019). *Tıbbi Bitkiler Atlası*. Ankara, Bilgi Yayınevi.
- Önler, Z. (1990). XIV. ve XV. Yüzyıl Anadolu Türkçesi Botanik Terimleri. *Journal of Turkish Studies*, 14, 357-392.
- Önler, Z. (2004). XIV-XV. Yüzyıl Tıp Metinlerinde Türkçe Bitki Adları. *Kebikeç*, 18, 273-301.
- Paçacıoğlu, B. (2014). *İlaç ve Bitki Adları Sözlüğü*. Sivas, Cumhuriyet Üniversitesi Yayınları.
- Podol'skaya, N. V. (1978). *Slovar' Russkoy Onomasticheskoj Terminologii*. Moskva: İzdatel'stvo Nauka.
- Sami, Ş. (2015). *Kamus-ı Türki*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Şahin, İ. (2016). Filoloji ve Botanik Alanlarının Kavşığında Yerel Fitonimler (Bitkiadları) Meselesi. *A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 56, 775-791.
- Şahin, İ. (2018). *Adbilim*. Ankara, Pegem Akademi.
- Tuzlacı, E. (2011). *Türkiye Bitkileri Sözlüğü*. İstanbul, Alfa Yayınları.
- Tuzlacı, E. (2016). *Türkiye'nin Geleneksel İlaç Bitkileri*. İstanbul, İstanbul Tıp Kitabevleri.
- Türk Dil Kurumu, (1993). *Derleme Sözlüğü*. Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Türk Dil Kurumu, (2005). *Türkçe Sözlük*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Uçar, İ. (2012). Türkiye Türkçesinde Organ Adlarıyla Oluşturulmuş Bitki Adları. *TÜBAR*, 17, 285-306.
- Uçar, İ. (2013). Türkiye Türkçesinde Hayvan Adlarından Türetilmiş Bitki Adları. *Teke Dergisi*, 2 (1), 1-19